

հաւասարիքը յայտնել՝ այն կորովի ու վեհանձն պայքարին համար զոր ձեր քաջարի լրազիրը, կը մէկ Երևարագուշի հրաէն և զայն արտադրող բարբարս ուժի մէխին գէմ:

«Այդ աղնի Ֆրանսային մէջ, որ մեզի համար միշտ երկիրն է աղասութեան և արգարութեան, մեզի կազդարիչ է տեսնել լրազիր որ անկախ եւ անվեհներ, որ պատմութեան թիրուովին վրայ կը գամէ հակամարդկային բոլոր անիրառութեւնները, բոլոր ոճինները . եւ ո՞ր ոճիր ետք երբեք աւելի հնավայականորէն հրչային քան երեք հարիւր հազար Հայութ սպառանումը եւ քան ամրող ցեղ մը ջնջելու այդ ծրագիրը զոր Սուլման Սպատիւ Համար դեռ կը շարունակէ գործադրել:

«Եթուատ ու աղնի պայքարը զոր ձեր լըրազիրը կը մէկ թթական բէժմին բանառութեանն զէմ, մեզ կը ամբանդէ մեր այն քան սիւերմ որբան անհաւասար ու ցաւաւին կուռին մէջ եւ զորոյալից յուզմունքով մըն է որ կը յայտննք ձեզի, ինչպէս եւ ձեր հիմանալի աշխատավիցներուն, Պ. Պ. Կոհէին, Փիքանին, Մալաթոյին. Մանիէւն, Բանանաւէին եւ Քիմանատին, մեր անսահման չսորհապարտութիւնը: »

Նմանապէս ժբնինի հայ ուսանուններն եւ ուսանողունինները նամակ մը զրկած էին Պ. Վուկանին, ինչպատճ «Դիրօչակ» իմբազրութիւնը՝ որուն ուղերձն մէկ քանի տող հրատարակած էր «Օտոու» մէջ:

«Անի» Ընկերութիւններ

Հնկունցանք հրաւէր մը զոր.ի դիմաց Սույզայի Հայոց «Անի» ընկերութեան Պ. Պ. Վարդերին բրունգուլ, Գէորգ Թ. Հածի, Կարապետ Կայնա, Աստուածատոր Բրունգուլ, Աւետիս Բագրատունի, Օգոստիսս Թէղորովիչ, կ'ողզեն այդ ընկերութեան նախկին անդամներուն, որպէսզի ներկայ գանտին 1890 գեկանմբեր 19ին կատարուող ընդհանուր ժողովին եւ աշակցին այդ կազմալուծուած ընկերութիւնը վերակերպանացնելու:

Երբ ամէն կողմ ազգութեան, լիզուի և աղային սովորութեանց պահանձնան համար սուր պայքար մը կը մղուի, կ'ըսեն այդ մեր բրոնները իրենց սրբաչարժ հրաւէրին մէջ, մեր միակ ընկերական հասատութիւնն եղող

«Անի» ընկերութիւնը անդործութեան մատնուած է: Տեղւոյս արզէն խի փոքրաթիւ Հայերը իրենց մէջն մէկ քանի կարեւոր զէմք Փորանցն կորադրութիւնն ունենալով մասանենքը անուիլու ոչխարիներու հօսի մը պէս շուարած՝ իրենց ազգային առանձնայացած կոթիւնները կամաց կամաց կորանցներու վիճակի մը մէջ կը գտնուին: Ի նկատի ունենալով այս ամենը, ստիպողական պահանջք կը ներկայանայ, միտեղ հաւաքել Պուրովինացի եւ շրջականներու մէջ գանուած այն ամէն Հայերը որոնք ազգը իր այս անհնախանձելի վիճակին ազատաելու կարողութիւնն եւ պարտականութիւնն ունին: »

Կը յուսանք որ Պուրովինացի Հայութիւնը անտարեր պիտի չինայ այս կոչին և անին» ընկերութիւնը պիտի վերսկսի նորէն գործել: Ընկերութեան անդամ գրուելու համար պէտք է սկզբէն 2 փորորին վճարել եւ ամսական ամենաքիչը՝ 50 քրայցըր: Հասցէ.

Armenischer Verein «Ան» Suezava

Ա Գ Ո Շ Ա Կ Ե Ա Խ Ա Յ

Դ Բ Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն Ի Բ

Նոյեմբեր 16ին, Տր. Պելք, գերման երկրախոյզը, կը զրկէր «Ֆրանքֆուրթը Զարթունկ»ին հեռազիրը մը որոր կ'իմացընէր թէ նոյ. Ենի հարիւրի չափ յեղափականներ ուսուական իրացաններով զինուած, ուսուած թուրք սահմանագլուխը կ'անցնին, նասաւակ ունենալով «հայկական թագաւորութիւն» մը հիմնել Տալուրիկի բարձունքներուն վրայց, բայց Ալաշկերտ մօս Քիրաբերուն վրայ կը յարձակին, կը սպաննեն Տեղիշը աղու անուն բիւրտ պետք եւ ուրիշ Քիրաբեր, մինչեւ որ Ալաշկերտ քայլամարդ կը հասնի հնական զննուորներով եւ սուսիկաններով, ութ ժամ կուի տեղի կ'անենայ, երկու կողմէն բաւական մարդ կը մեռնի, իրիկուան զէմ ձեկելազօքը կուզայ, եւ ասպասակները հարաւային լեռները կը փախչին. խամարին միւս մասը, սահմանալլիւէն սպինին ուսուական զիւզի մը մէջ կը պատէր յաջորդ գուշան. Քիրաբերը կ'ուղեն իրենց պետին մահուանը վը-

բէժը լուծեկ եւ Մենաթիւիք հայ գիւղին վրայ կը յարձակին բայց թուրք հեծելազօրքը զանոնք կը զստէ ։ Գ. Ակեր կ'աւելին թէ այս կէպ քրինաւուելու մասին մէջ չարդ սասկալի լուրիք կը պարտին ճանկարի, Սեմերանի, իւ ուրիշ հայ գիւղերու մասին, «բայց, գ'ըսէ, այս լուրիքը շինծու են, կարգը ամէն անք կը պահանջուի, կասափառութիւնը եւ զիւութ քականութիւնը կատարեալ գովիստի արքանի են իրենց պարասկանութիւնը հանգրած եւ ազգու կերպով կատարելնուն համար . » Պ. Ակեր կը ծանուցանէ թէ Սեբո (Սեբոր խմբակուր որ զիթլիսի կոսուակայութիւնը կը լորդովիք հօթ տարիքի ի վեր, ձերբակալուած է այս յարձակի բան օրը՝ հայ գիւղացիներէն մասնաւելուի:

Այս հետապնդրությունը կը ծառացրէ թուրք կառավարութիւնը արգար, ազգացիկ ու կանոնաւոր ցոյց ատամ և Նախարար խոսուց միահիմնաց միահիմնաց առաջարկութիւնը աշխատանք անբանական միաժամկետ առաջարկութիւն մը ունեն (Հարիւր հոգեռով հայիկան թաղաւորութիւն մը հիմնել, ևն), որ վարդիկեան մը կարծեցինք թէ ապստամբութիւնը արշաւանքը թուրք կառավարութիւնը կողմէն հարարութ ացացանձակ սուստ մըն է՝ արգարացնելու համար կոտորած մը որ ամեն ունեցած ըլլալու էք այց կողմնը ու որուն լուրը գեր զարմանի կը պահուէր:

Բայց հետեւեալ տոկիբը գոր «Թան»ի Պոլսոյ թղթակիցը կը զգէք զիկտիմերը նի թուականով ամէն տարակոյց փարատեցին. «Թան»ի Պոլսոյ թղթակիցը, զիտահօրէն զիտենու, ու նէրքամել մը ըլլաէչ, եւ իր գրածին վերջին մասու կը յայտնէ իր անկիցն ու սրբապին հայակիռութիւնը. կը թարգմանենք ամբողջութեամբ այդ հանձնիր.

«Փոքր Ասիրյան Նեբասերէն և կող սուրէն անդակին սերծ լուրերը որոշ մանրամասնութիւններ ուսուան հայ-քրքական միջադէպսներուն մասին թորոն նոյնեմբեր զի՞ն տեղի ունեցած էն» : Այդ Թուականին՝ Թևաստամանէն և կող 120 զիւ սուած Հայերու խումբ մը Ալաշկերտ գաւառ աւագ մասէ է և գէցի իւ Ասաուր (Խացուր) թիւ զը ուղղուած է : Թոփրաք-Քալէս ըսուած ոնդուրն մէջ : Կտու ու ուսին եկեղեցուն մէջ :

գուէին եթէ թուրք կառավարութիւնը Քիւր-
ակիր զատած չլլար :

Այս զէպքը մեզ կը մղէ կարգ մը հարցում-
ներ մէջնու զնելու :

Ո՞վ էին այս հայ ապատամները : ինչո՞ւ
կատարեցին արդ արշաւանքու եւ ինչպէս պէտք
է մեկնել այն կէտը որ առևական նողէն հայ
ապատամներ անարգել կը մտնին Տականա-
լատան, յարձակում կը գործն յետոյ կը
դանան ուստական նոյզ, ուսւ սոսիկանու-
թեան բարեացական անտարբերութեամբը հո-
վանաորուաւ :

Ի՞նչ նպատակով : Ալաշկերտի մօտ Քիւրտերը
հայ զիւղերու վրայ յարձակած էին : և
Ռուսաստանէն եկող Հայերը Քիւրտերուն գէմ
իրենց թրքանչ անչէն հայրէնակիցները
պաշտպանելու : կը փոխթային : Ոչ : Խուսա-
ստանէն եկող Հայերուն յարձակումէն առաջ
Քիւրտեր ո և է շարժու չին զորած : Այդ
ապատակները ուրին զնին կը մտածին թէ
Քիւրտերուն վրայ յարձակելով զնոնոր ծան-
րակու պիտի ակարացնէին և այլնու այդ
կու նորու թրքանչ միւնքն կեփեկուա-
անլայրո՞ղ պիտի զարձնէին ։ կարելի չէ
այս սակակ վերադրել իրենց ու ամիկա ի գոր-
ծութիւն կը մուտքած է ամառական գործու-
թիւն է ու այդ պատճեն ամբու ամբու ամբու
կը հասնուի : և պականէն թեամս մէջ ատոր
ծից հանգակու պատահած է (բնագուա մէջ) :
Քիւրտերը իրենցնէն քանի մը հոդի կրտնու-
ցած են, բայց այդ փոքրիկ կորուսաէն ոչ
միան մնա ակարացած կամ ասրափած : այլ
վրէմնն լուծելու համար այդ զէպքէն անմիշ-
ջապէս յետոյ հայ զիւրու վրայ յարձակած
են և ՅՈՒնիկ ջարդած են :

Ո՞վ էին այս արշաւուները : «Ծորդում»ը
փութաց յայտարարէլ թէ Դրօշակեան գոր-
ծիւներ ըլլալու են անոնք : և իրօք շատ հա-
անական է որ Դրօշակեանն ըլլան, այս ար-
շաւանքներու գործիւնը : որուն կը պար-
ափնք անդող Վասպուրականի հանակին ա-
ւերումը, «Դրօշակեան գործիւն»նէ : Շատ
կարելի է որ «Ծորդում»նէն յետոյ որ այս
«Զարգ յատաջ բերու» արշաւունը կը
պահանջներ իրերը զիւցանական պայ-
քար մը, «Դրօշակ»ն ալ զազը վալքար, կը
հիւսուուր սովորութեանը համեմատ, թէ Դաշ-
նակցական բանակը նոր յազբանակ մը աս-
րած է և թէ Սութիւնը իր զահին վրայ սա-
սանեալու զարձնեալ :

Այդ հայ անհանդիւն համար որսնք սահ-
մանագումիւն անցեր են ու կեանքերնին վը-
տանզելով Քիւրտերուն վրայ նեանտեր են ուրիշ
զգացր, մ կարելի չէ ունենալ բաց ի յարգան-
քէ : Բայց ինդիւրը բոլորովին կը փոխար երը
ուղինք որակել Կովկաս կամ Ֆընէկ զանուուզ

այն ուռասահայ վարիչները որոնք այդ տապա-
տակները Ալաշկերու զիկելու որոշակի տառած
են : Այդ ասպատակներուն մէջ մէկը մանա-
ւանց Թարտը, արժանի է անշուշու ոչ միայն
յարանքի, այլ հիացման : Այց բազէցի Հայը
նկատագիր մըն էր, ապատամբ ու անվախողի մը,
Թափիի Սարհաաը իրականացնող տիպար մը .
Մուրը Կովալարութեան իրկ խառովանու-
թեամբ, եօթ աարի է ի վեր այդ Հայը ասպա-
տակի կեանք, ի վարէր, տակուուր վրայ կ'ընէր
ամբողջ Որիթիսի վիլակիթը, ու անհերակա-
լիի մնացած էր : Իր մանովը՝ ուժ մը կը պակմի
մնէ, անհերեկի է : Բայց այն «գործ ելու զը-
րութիւնը», նրազակեան գրութիւնը, — որուն
նուրիւնքաց այս ուժը, զայն անպատճ գոր-
ծուազային զատին տալու այն նպատակը գոր-
ծողը էր բերել կիթ գործածուած ըլար ա-
ւելի ուշիմ ծրագրի մը համեմատ, աւելի
պատճ շրջանակի մը մէջ : Հայ զի զայնիւրը
մատանի են զինքը, եւ ամիկա ինքնին տառու-
ուեկ զէպք մըն է : տիպուր, բայց բնական .
այդ խեղով մարփիկը, իրենց պարզամիտ ար-
քանարանութեամբը, իրենց պահանվութեամնը
համար օգտակար նկատած են ձերբակալումը
մարփ մը որուն անստական քայլութիւնը
ուրիշ զիգիւնք չէր ունեցած բայց եթէ իրենց
կեղեգիներուն կատաղրութիւնը տանապատշ-
կել : (Դիսեմ որ այս մարին իմ մատածում այս
անմիաբան շնչուածութեամբը յայտնելուն
համար, «Ծորդում»ը պատճեն կամ ամառական գործու-
թիւն է և թէ հարաբեր զայտական գործութիւնը
կամիւր իմ հարաբեր զայտական գործութիւնը
ատելու և իմ մեծամայր խոզիողած եմ անոր
միլիոնները ու մատանգելու համար, բայց
աստիճ զիս չին կրնար արթիւլի թէ պազիս
համար կենսական կարեւորութիւն կասառլէ :
Կրմին վերջակէն զիանալ թէ ինչպէս ու պէտք
է բացարար ուռասականութեան նկրողամիտ
ընթացքը, այս արշաւանքին մէջ : Գիտենք որ
ուռաս թուրք սահմանագլխին վրայ չիւզ մը չի
շարժիր առանց ուսւ կառավարութեան գի-
տութեանը, ուրին Ալաշկերտ արցոց ասպա-
տակներու ուսւ կառավարութեան գիտակցու-
թեամբը, — եւ հնաւեարար անպաշտօն հա-
ւանութեանըը — կատարած են իրենց այդ
արշաւանքը : Այդ, ուսւ կառավարութիւնը :
շատ զանոնքն զիանէնք, չունի հիմա այն գոր-
ծիւն և թիւուզ զոր Պուլկարիս եւ Հայաստա-
նի համար ունէր 77ին : Հայերուն հանդէկ իր
բանած բարբարու ննթացքը բաւական է, —
բաց ի ուրիշ շատ մը վասարէկ, — ցոյց սալու-
թէ ուռասական արաւ թիւնը ուել է ձատում ունե-
նալէ հնու է հայ առարին ինքնուրույն զոյու-
թիւնը երաշխաւուրելու : ուրեմն Կովկասի յի-

զափոխական վարդչները որոնք այս արշա անոք որոշած են, բնակ վասան չենին թէ իրենց արշաւանքներն ենուաննանքով ստուական բառակը իսկոյն պիտի մտնէր Տաճկահայսասան եւ բարեկարգութիւնը պիտի հաստատէր այնուեղ ի նոգան հայ արրին: Արշաւանքը տեղի ունեցաւ, ՅՈՒ Հայ ջարգուեցաւ, եւ Ծուուը անարժ մնաց, — Բնշան որ ասկից առաջ տեղի ունեցած արշաւանքներուն համար ալ մինույն անշարժութիւնը պահած էր: Վարդիկան մը ներմաղինք թէ Կովկասի յեղափական վարդիչները այդ Կորդի արշաւանքները կը կազմակերպեն մասձուով թէ ծանկասանի մ.ջ խոսութենին ու արինեկութիւնը յառաջ կարով Մնջիկան, Թրամանին կամ Գերմանին կը միջամտնեն եւ Հայատանը կը բրաբեկարգին, ասկան այս երթարդով թիւնը չի կրնար եւ ոչ իսկ բոսէ մը ոռքի վրաց մնալ, այսօր ամենքը դիմանք, անցեալին ահաւոր փորձառութեամբը, թէ ո՞րքան ալ վլիմիսարի հրչութիւններ զատաւին Մեծ Հայաստանի մէջ, Անդիքան, Ֆրանսան կամ Գերմանին եւ ոչ իսկ մատերներն պիտի շարժեն միջամտեն համար, որովհետեւ անկարով են անուեղ զօրք դրկելու, եւ արդէն այդ հանագին զոհողութիւնը յահն անենիւ համար պէտք եղածին չափ շահ ալ չունին. Ընհակատանին Մնջիկան նոյն իսկ որոշապէս ցոյց առաջ է, նախնին արշաւանքներուն առաջնուն, եւ համա ոսկութիւնը՝ այդպիսի շարժութենուն. Եւ Կովկասի յեղափական վարդինը այց բանը շահ լաւ գտնեն: Ուրեմն ի՞նչի վրայ հիմունելով կամ բ՞նչ նպատակի վիմելով, բ՞նչ յուսալով այս կարգի արշաւանքներու որոշումը կը շարունակեն տար: Զեմքինը Պոտուար է ինչն համար բացատրինը մը, մեկնութիւնը մը գտնեն:

Ի՞նչ որ գիտեմ, ինչ որ գժուար չէ մեխնել, ուսւ կառավարութեան ընթացքն է: Բուսա կտուալիրութիւնը կ'ուգէ ակարայնել հայ արարը նովկասի եւ ամբողջ Փոքր Ասորյ մէջ. Կովկասի մէջ թէ Կուլիցինին ձեռքովը, ամենէն բրնաւոր ական միջոցներու մեռք առա Հայուն ացացնութիւնը փշելու համար իսկ թրքանասանին մէջ, Ծուուը կ'ու զէ Հայը ջախչա, իսել զայն մշտական բաղման մէջ զնելով փերտին ու թուրքին նետ. եւ շաս հասկանալի է որ ուսու սոսիթեանութիւնը թոյլատէ Դրաշկեանձրութեացը ուսուութիւնը ստուար սահմանը կ'ուգէ ունենալ «Հայատանը առանց Հայու», ուստի իրեն համար հաճելի է որ միշտ ընդհարութեար ըլլան Հայիրու եւ Քիւրքարու միջնւ, ու (մնականարար) Հայիրը մեծափառակ

ջարդուին, եւ հայ տարրը տիկարանայ, մինչեւ այն օրը — որ՝ չենք գիտեր, կրնար զես անորոշապէս յապալիլ, — ուր իր բանակը մտցնէ դրա եռու համար Հայատամնը, եւ բանի ուսւացնելու այնուղղ ողջ մացած ոգեսպառ հայութիւնը: Այս է ուսւ կառավարութեան անենիւնը ծրագիրը, Ալաշկերտի այս արշաւանքը այդ սուսականը՝ ծրագրին դրուգրուններէն կ'ունի է: Մեկի համար աամանելի է մտանել որ Կովկասի մէջ զանուին Հայիր որոնք այս հայանին ու զուտ սուսական ծրագրին անդիւդից դործագրողներն ըլլան:

Ա. Չ. Վերջին պահուն, Պոյմէն հետեւեալ կը անդէկագրին, այս օրեւն ն. Դուուը պաշտօնուակն հաղորդեց Պատրիքը: արանին թէ Վանայ շրջականները նոր ջարդեր անցի ունեցեր են՝ պարսկական սահմանագլւնչն ՇՄ դինուած հայ յեղափոխականներու: Տաճկահայսատան անց նևլուն հնտեւանքով:

ԹՐԱՆԵՍՎԱԾ. ԵՒ ԱՆԳԻԼԻԱ.

Իրենց հոյակապ քաջութեամբը Պօէրները աշխարհի հիացումը կը դրաւեն այս վայրի կեանիս: վիթխարի Անդիլիան չարաչար պարտուեցաւ եւ գեռ հաւանական է որ պարտուի այս ամ մը որուրդ-պալուկապաններէն: Պօէրներուն յաջողութիւնը կը հիմնուի ոչ միայն իրենց քաջութեան վրայ, այլ եւ այն սրանց չելի ճարպիկութեան որով կրցած են Անդիլիան խարեւ, գաղանի զենուուլ եւ պատրաստուիլ Անդիլոյ հետ բաղմանին որ ճակատագրական էր Շահնեկան կը կարծենք հրասարակի հաստատ մը այն համակէն զոր Պօէրներուն սպարապետը, զօրավար ժուպէն, զրկած էր վերջիւրս ներպաս գտնուող բարեկամի մը եւ որ երեւցաւ «Եթո ուր Բառի» լրագրին մէջ:

Լետամիթի առջեւ, 27 հոկտեմբեր

... Ճեյմսի արշաւանքին ի վեր զոր յաջողապէս վանենցինք (յունվար 1890): մը